

ogsaa, og da navnlig Spørgsmaalet om at lade endnu en Købstadrepræsentant faa Sæde i de omhandlede Udvalg.

Det ærede Medlem syntes, at man burde have fordelt Udgifterne ligeligt paa Amtsrepartitionsfonden og Købstæderne; det skal jeg heller ikke have noget imod, men det ærede Medlem har antagelig ikke overset, at den paagældende Overligningskommissær — efter det ærede Medlems Henstilling altsaa de to Overligningskommissærer — kun skal være medvirkende i enkelte Tilfælde. Hvis man slaar alle Udgifterne sammen og derefter fordeler dem, vil det altsaa sige, at Amtsrepartitionsfonden og Købstadkasserne faar — antagelig i Forhold til Folkemængden — paalignet lige meget af Udgifterne uden Hensyn til, om der har været en eneste Sag, hvor Overligningskommissæren har været medvirkende. Jeg er gaaet ud fra, at man vil sige: Købstæderne betaler for sig, og Amtsrepartitionsfonden for sig, men det er — forhaabentlig da — ikke noget stort økonomisk Spørgsmaal, saa hvis man hellere vil have det hele lignet paa Amtsrepartitionsfonden og samtlige Købstadkasser indenfor Amtsraadskredsen, skal jeg gerne gaa med dertil, saa meget mere som jeg tror, at det snarere vil være en Fordel for Amtsrepartitionsfonden. Om det er derfor, det ærede Medlem har talt derom, ved jeg ikke. Han nævnede det i Forbindelse med sin Henstilling om, at Købstæderne fik mere Repræsentation, hvorfor jeg først var tilbøjelig til at tro, at det var Hensynet til Købstæderne, som havde dikteret det ærede Medlem denne Udtalelse, men jeg kom til sidst til det Resultat, at det vist maatte være Hensynet til Amtsrepartitionsfonden, at det ærede Medlem fandt, at Købstæderne skulde ikke slippe slet saa billigt, som de vilde efter mit Forslag. Men heller ikke dette er selvfølgelig noget større Spørgsmaal.

Jeg skal endnu kun gøre en enkelt lille Bemærkning til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup), der jo var enig i Forslagets Realitet, men med Hensyn til det formelle fandt, at det burde have foreligget paa en anden Maade, enten som en Del af det forelagte Forslag om Ændringer i Loven om den personlige Kommuneskat eller som en Ændring i selve Loven om den personlige Kommuneskat af 15. Maj 1903. Jeg har om det første Spørgsmaal allerede haft Lejlighed til at udtale mig tidligere og skal ikke gentage, hvad jeg den Gang sagde. Jeg skal kun, foranlediget ved en

Udtalelse fra det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen), sige, at det skulde glæde mig meget, om man er saa vidt i Udvalget om den personlige Kommuneskat, at dette Forslag ogsaa kan komme med, saa at det hele kan komme i Orden omkring 1. April. Jeg skal være overordentlig glad, om dette maa blive Resultatet af Lovforslagets Henvisning til det Udvalg, som jeg forstod, at det ærede 3die Medlem for 5te Kreds senere vil foreslaa at henvise det til. Maa jeg gøre opmærksom paa, at i og for sig kan jeg ikke have saa meget imod, at Bestemmelserne findes i to Love, for allerede nu har vi, og har lige siden 1903 haft, Bestemmelserne i to Love. Bestemmelserne, der nu foreslaas i en særlig Lov, har tidligere staaet ikke i Loven om den kommunale Beskatning, men i Loven om Statsskat, saa der er egentlig ikke noget nyt i dette, at man i Loven om den personlige Kommuneskat henviser til en anden Lov. Det har man gjort lige siden 1903, men kan man faa alt samlet i een Lov, var det selvfølgelig behageligt, og navnlig var det behageligt, om man kunde faa Loven om den personlige Kommuneskat ført igennem, hvad jeg vilde sætte megen Pris paa. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) mente, at hvis ikke det kunde lade sig gøre, skulde det her foreslaaede fremtræde som en Forandring i Lov af 15. Maj 1903 om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning o. s. v. Det gør det ogsaa. Det staaar ganske vist ikke i Overskriften, men det ligger i, at det til Dels ogsaa er en Ændring af § 17 i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten, saadan som den blev vedtaget sidste Foraar, idet der i Lovforslagets § 2 for Frederiksbergs og Københavns Vedkommende ikke alene er Tale om en Ændring i Loven om den personlige Kommuneskat eller tidligere Statsskattelove, men ogsaa til Dels om en Forandring af de Bestemmelser, hvorefter det overlades til Fastsættelse ved kongelig Anordning at træffe de fornødne Foranstaltninger for at kunne henlægge en Sag under Landsoverskatteraadets endelige Afgørelse. For Københavns og Frederiksbergs Vedkommende foreslaas det henvist til et særligt Udvalg. I Titelen tales ganske vist ikke om Forandring i bestaaende Love, men i de to Paragraffer er der Tale om Forandring i to bestaaende Love. Dette fremgaar for Resten tydeligt nok af begge Paragrafferne og da navnlig af den første, der begynder saaledes: „Beslut-